
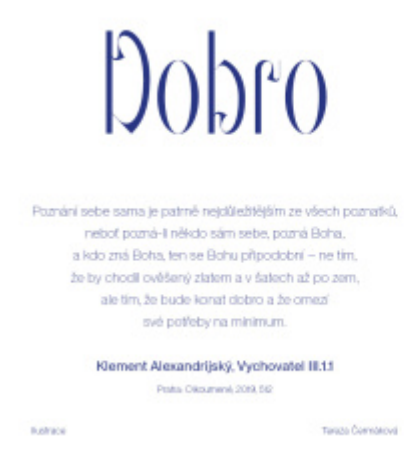

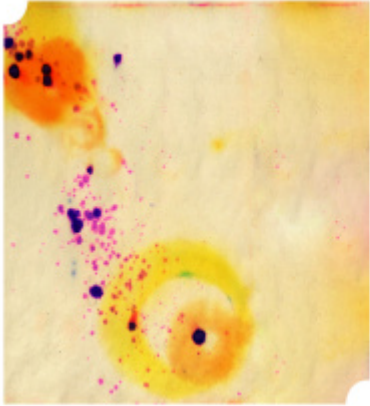
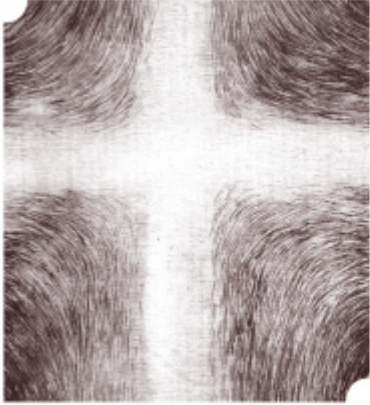

Prameny křesťanství: Rozhovor obrazů a slov

<p>Většina lidí se podobá zimnímu počasí – jsou vrtošiví a nevypočitatelní. Nedůvěra již způsobila mnoho dobra a víra mnoho zla. Epicharmos říká: ‚Nezapomeň nevěřit, neboť nedůvěra je páteří mysli.‘ Na jednu stranu nevěřit pravdě přináší smrt a věřit znamená život, na druhou stranu věří-li člověk lži a nevěří pravdě, stahuje ho to do zkázy"</p> <p>Klement Alexandrijský, <i>Stromata</i> IV.III.8.1-4, Praha: Oikoumené, 2008, 169.</p>	<p>NEVĚŘIT</p> <p>Text: <i>Petra Klašková</i></p> <p>Ilustrace: <i>Tereza Raušová</i></p>	
<p>„Poznání sebe sama je patrně nejdůležitějším ze všech poznatků, neboť pozná-li někdo sám sebe, pozná Boha, a kdo zná Boha, ten se Bohu připodobní – ne tím, že by chodil ověšený zlatem a v šatech až po zem, ale tím, že bude konat dobro a že omezí své potřeby na minimum.“</p> <p>Klement Alexandrijský, <i>Vychovatel</i> III.1.1, Praha: Oikoumené, 2019, 512.</p>	<p>DOBRO</p> <p>Text: <i>Tereza Vitoušová</i></p> <p>Ilustrace: <i>Tereza Čermáková</i></p>	
<p>„Získání pravého náboženství je jako získávání řemesel, obojí roste kousek po kousku, učeň nesmí ničím pohrdat. Když člověk pohrdá prvními věcmi za to, že jsou malé a nepodstatné, nikdy nedosáhne dokonalé moudrosti.“</p> <p>Basil Veliký, <i>On the Spirit</i> I.2</p>	<p>ZÍSKAT</p> <p>Text: <i>Zdeněk Klaban</i></p> <p>Ilustrace: <i>Markéta Pěničková</i></p>	

<p>„Bůh je neviditelný, ale známý ze svých činů... i slepec, i když nevidí slunce, ale cítí, jak z něj vyzářuje teplo, ví, že je slunce nad zemí“.</p> <p>Atanáš, <i>On the Incarnation</i> 32</p>	<p>VYZAŘUJE</p> <p>Text: <i>Mária Kopecká</i></p> <p>Ilustrace: <i>Kateřina Kadlecová</i></p>	
<p>„Nikdo ho neviděl ani nemůže vidět, světlo kolem něj je nepřístupné, a jeho velikost nemá mezí. ...slibovat pochopení a vyjádření nekonečné Přirozenosti za pomoci významu jmen je jako myslet si, že je možné pojmut celé moře do vlastní dlaně.“</p> <p>Řehoř z Nyssy, <i>Against Eutomius</i> VII.4.</p>	<p>POJMOUT</p> <p>Text: <i>Lenka Filová</i></p> <p>Ilustrace: <i>Veronika Jírovská</i></p>	
<p>„Podle Kazatele [biblická kniha Kazatel] jsou v tomto světě dvě kritéria mravního dobra pro každou věc, o niž v přítomném čase usilujeme, a to přiměřenost a správné načasování. To je princip, který vyjadřuje slovy: ‚Všechno má svůj čas a každá věc správný okamžik.‘“</p> <p>Řehoř z Nyssy, <i>Homilie na knihu Kazatel</i> VI (Kaz 3, 1-4), Praha: Oikoumené, 2022, 215.</p>	<p>OKAMŽIK1</p> <p>Text: <i>Vladimír Kočandrle</i></p> <p>Ilustrace: <i>Kamila Raputová</i></p>	

VYZAŘUJE

Bůh je neviditelný...
i slepec, i když
nevidí slunce,
ale cítí, jak z něj
vyzářuje teplo,
že je slunce nad
zemí“.

Atanáš

Kadlecová

POJMOUT

Nikdo ho neviděl ani
nemůže vidět, světlo
kolem něj je nepřístupné,
a jeho velikost nemá
mezí. ...slibovat
pochopení a vyjádření
Přirozenosti za pomoci
významu jmen je jako
myslet si, že je možné
pojmut celé moře do
vlastní dlaně.“

Řehoř z Nyssy

Jírovská

Okamžik

Podle Kazatele [biblická kniha Kazatel] jsou v tomto světě dvě kritéria mravního dobra pro každou věc, o niž v přítomném čase usilujeme, a to přiměřenost a správné načasování. To je princip, který vyjadřuje slovy: „Všechno má svůj čas a každá věc správný okamžik.“

Řehoř z Nyssy: Homilie na knihu Kazatel

VI (Kaz 3, 1-4)
Praha: Oikoumené, 2022, 215

Kočandrle

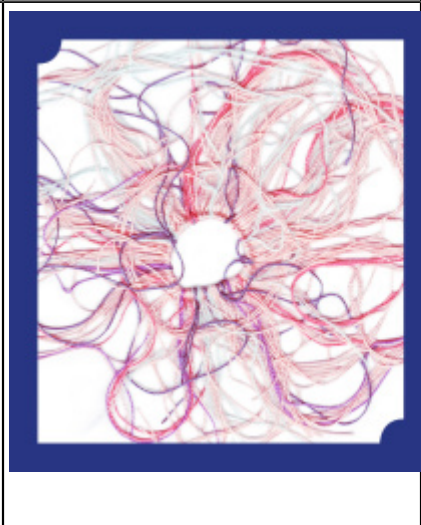
Raputová

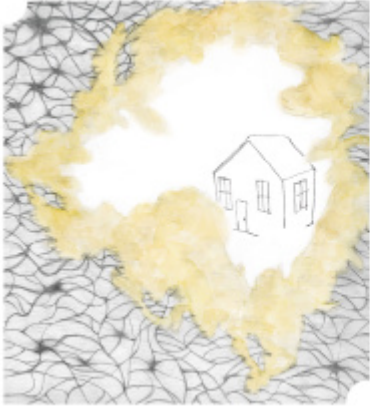

<p>„Podle Kazatele [biblická kniha Kazatel] jsou v tomto světě dvě kritéria mravního dobra pro každou věc, o niž v přítomném čase usilujeme, a to přiměřenost a správné načasování. To je princip, který vyjadřuje slovy: ‚Všechno má svůj čas a každá věc správný okamžik.‘“</p> <p>Řehoř z Nyssy, Homilie na knihu Kazatel VI (Kaz 3, 1-4), Praha: Oikoumené, 2022, 215.</p>	<p>OKAMŽIK2</p> <p>Text: <i>Petr Chytil</i></p> <p>Ilustrace: <i>Michaela Kamišová</i></p>	
<p>„Pokud tedy někdo převezme moc nad vlastním ušlechtilým zrodem a díky ctnosti sebe učiní Boží dítě, je to člověk, který zná správnou chvíli pro dobré zrození, a právem se raduje jako v evangeliu, ‚protože na svět přišel člověk‘. Naopak kdo se stal ‚dítětem hněvu‘, ‚synem záhuby‘ a ‚potomkem temnoty‘, ... nezná správný okamžik ... Je totiž jedna správná chvíle, která rodí do života“.</p> <p>Řehoř z Nyssy, Homilie na knihu Kazatel VI (Kaz 3, 1-4), Praha: Oikoumené, 2022, 223-225.</p>	<p>CHVÍLE</p> <p>Text: <i>Ivo Kostelac</i></p> <p>Ilustrace: <i>Filip Šenkeřík</i></p>	
<p>„Člověče, pověz mi: Eliáš svolal z nebe oheň, a oheň sestoupil. Elizeus vyzýval Pánovo jméno, a z vody vyplavala železná sekera, která se do ní potopila. Podívej, to je další druh křtu. Proč? Protože každý, člověk je před svým křtem těžký jako železo a potápí se. Kdo se nechá pokřtít, ten se už železu nepodobá, ale je nadnášen jako nějaký lehký kus dřeva z ovocného stromu.“</p> <p>Ambrož, O svátostech II.4.11, in Křestní Katecheze, Praha: Oikoumené, 175.</p>	<p>KŘEST</p> <p>Text: <i>Daniela Knorrová</i></p> <p>Ilustrace: <i>Michaela Sterzová</i></p>	

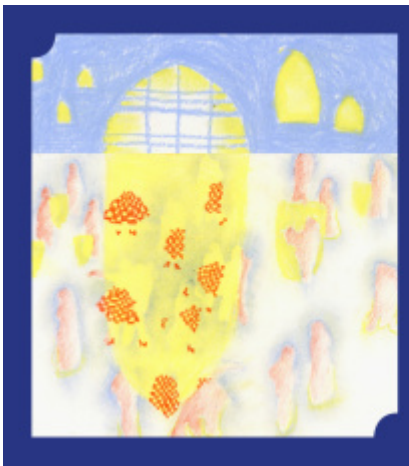

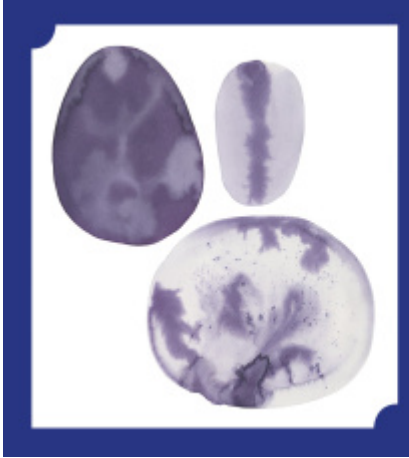
<p>„A Ty jsi volal z dálky: ‚Ano, já jsem, který jsem‘ (2. Mojž. 3,4)! A slyšel jsem tento hlas, jako se slychá v srdci, a veškerá má pochybnost se rozplynula. Spíše bych byl pochyboval o tom, že žiji, než že není Pravda, která se poznává ze stvořených věcí. ... Ale když jsi na svou hruď přitiskl mou nevědomou hlavu a zavřel jsi mé oči, aby neviděly marnost (Žalm 118,37), uklidnil jsem se poněkud a utišila se šílenost má. Probudil jsem se v Tobě a viděl jsem, že jsi zcela jinak nekonečným. A toto prohlédnutí nevycházelo z očí tělesných.“</p> <p>Augustin, Vyznání VII.11a14, Praha: Kalich, 1990, 209 a 213.</p>	<p>PROBUZENÍ</p> <p>Text: <i>Eva Hrubá</i></p> <p>Ilustrace: <i>Tereza Piskláková</i></p>	
<p>„[Viktorin] říkával Simplicianovi ne veřejně, nýbrž tajně a důvěrně: ‚Věz, že jsem křesťanem‘. Ten však odpovídal: ‚Neuvěřím a nebudu tě počítati mezi křesťany, dokud Tě neuvidím v chrámě Kristově!‘ A on usmívaje se řekl: ‚Tedy stěny dělají křesťany?‘“</p> <p>Augustin, Vyznání VIII.2, Praha: Kalich, 1990, 230</p>	<p>JSEM</p> <p>Text: <i>Filip Outrata</i></p> <p>Ilustrace: <i>Barbora Přihodová</i></p>	
<p>„Obávejme se Boha jako šelem. Viděl jsem lidi, jak okrádali poutníky a Boha se nebáli, ale když zaslechli štěkot psů, okamžitě utekli. Co nedokázal strach před Bohem, to zajistil strach z šelem. Milujme Pána stejně, jako ctíme své přátele. Často jsem viděl, jak lidé zarmucují Boha, protože jim byl úplně lhostejný; a viděl jsem též lidi, jak milují své příbuzné. Když je jen maličko zarmoutili, zapojili všechno své umění i mysl, trápili se a činili si kvůli svým milým výčitky, aby pak sami či skrze své přátele a dárky dosáhli původního stavu vzájemné lásky.“</p> <p>Jan Klimak, Nebeský žebřík 1.17, Červený Kostelec, Pavel Mervart, 2015, 59.</p>	<p>MILUJME</p> <p>Text: <i>Miloš Feller</i></p> <p>Ilustrace: <i>Markéta Ondroušková</i></p>	

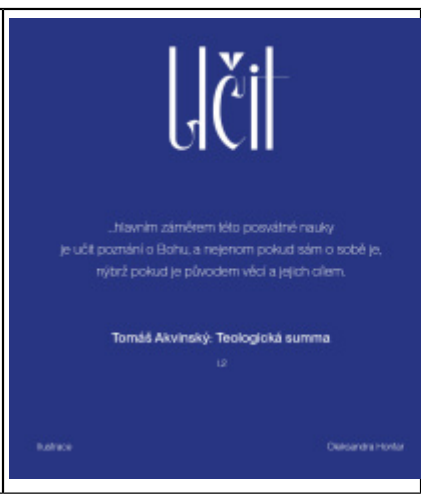

<p>„Bůh je životem všech svobodných bytostí: je spásou pro všechny, věřící i nevěřící, spravedlivé i nespravedlivé, zbožné i bezbožné, vyrovnané i vášnivé, mnichy i laiky, mudrce i prosté lidi, zdravé i churavé, mladé i staré. Je jako příliv světla, jako pohled na slunce, jako změna počasí, a přesto v něm není změna: „Neboť Bůh nikomu nestrání.“</p> <p>Jan Klimak, <i>Nebeský žebřík</i> 1.4, Červený Kostelec, Pavel Mervart, 2015, 56. <i>Český překlad zde není přesný, proto používám vlastní.</i></p>	<p>NESTRANNÝ</p> <p>Text: <i>Michal Pařízek</i></p> <p>Ilustrace: <i>Eliška Dvořáková</i></p>	
<p>„Tak i my chceme vidět to, co je možné vidět, „neboť“ vidíme jako v zrcadle, jen v hádance“, a v tom obrazu jsme požehnáni. Bůh na začátku učinil obraz a ukázal nám obrazy, protože učinil lidstvo podle Božího obrazu. Také Abraham a Mojžíš a Izajáš a všichni proroci viděli obrazy Boží a nikoliv samotné Boží bytí. ...Bůh řekl Mojžíšovi, když se blížil ...k [hořícímu keři]: „Zuj si opánky, protože půda, na které stojíš, je půda svatá.“</p> <p>Jan z Damašku, <i>On the Divine Images</i>, II.20</p>	<p>OBRAZY</p> <p>Text: <i>Hana Říhová</i></p> <p>Ilustrace: <i>Dana Morávková</i></p>	
<p>„Nejsou totiž zásluhy lidí takové, že by si právem zasloužili život věčný nebo že by Bůh někomu činil bezpráví, kdyby mu ho nedaroval. ...všechny zásluhy jsou Boží dar, a tak člověk spíše kvůli nim je dlužníkem Boha než Bůh člověka“.</p> <p>Bernard z Clairvaux, <i>Zvěstování Páně</i> I.2, in <i>Bernard z Clairvaux, Kázání během roku</i>, Praha:Krystal OP, 2022, 39.</p>	<p>ZÁSLUHY</p> <p>Text: <i>Marek Janovský</i></p> <p>Ilustrace: <i>Pavla Kašpárková</i></p>	

<p>„Jsou jistě tací, kteří sice promíjejí křivdy, takže se nemstí, ale přece často vyčítají. Jiní zase, i když mlčí, přece to zůstává uloženo hluboko v jejich mysli a v duši si uchovávají žluč. Ani jedno z toho není úplné odpuštění. Daleko od toho všeho je nekonečná Boží laskavost.“</p> <p>Bernard z Clairvaux, Šestá neděle po Seslání Ducha svatého II.4, in <i>Bernard z Clairvaux, Kázání během roku</i>, Praha:Krytal OP, 2022, 83.</p>	<p>LASKAVOST</p> <p>Text: <i>Eliška Marková</i></p> <p>Ilustrace: <i>Anna Dvořáková</i></p>	
<p>„Duše tělo oživuje a smysl vydechuje; tělo si duši přitahuje, a smysl otvírá: smyslové pak dotýkají se duše a vábí tělo. Obdařujet duše tělo životem, tak jako oheň vlévá světlo tmám: dvěma hlavními vládnouc mohutnostem rozumem a vůlí, které jsou jaksi jejíma pažema... rozum chápe v Bohu dle svých sil tajemství Božství a Člověčenství; ...Vůle skutek zahřívá, duch ho přijímá, um ho plodí, rozum pak skutek chápe, an poznává ho dobrým nebo špatným“.</p> <p>Sv. Hildegarda, Vidění IV, in <i>Svaté Hildegardy Cestyvěz nebo Vidění a Zjevení</i>, Praha: Malvern, 2010, 79-80.</p>	<p>TAJEMSTVÍ</p> <p>Text: <i>Eva Miléřová</i></p> <p>Ilustrace: <i>Barbora Theodora Černická</i></p>	
<p>„...sladkost Ducha svatého je nesmírná a zcela obepíná všechna stvoření v jeho milosti takovým způsobem, že žádná zkaženost v celistvosti spravedlivé plnosti ji neničí. Jelikož má sama vroucí řečiště, vylévá všechny potůčky svatosti v jasnost jeho síly, v níž se nenalézá skvrna jakékoli špíny. Proto je sám Duch svatý ohnivý a jeho zářivá čistota, která silně rozněcuje ohnivě ctností, nebude nikdy zničena, a tak je jím veškerá temnota hnána na útěk.“</p> <p>Hildegarda z Bingen, Scivias Domini IV, in <i>Sabina Flanagan, Hildegard of Bingen, 1098-1179: A Visionary Life</i>. London and New York: Routledge, 1990, 62, přeložil Mirek Zvelebil.</p>	<p>ZÁŘE</p> <p>Text: <i>Petr Miencil</i></p> <p>Ilustrace: <i>Viktorie Sýkorová</i></p>	

<p>„...sladkost Ducha svatého je nesmírná a zcela obepíná všechna stvoření v jeho milosti takovým způsobem, že žádná zkaženost v celistvosti spravedlivé plnosti ji neničí. Jelikož má sama vroucí řečiště, vylévá všechny potůčky svatosti v jasnost jeho síly, v níž se nenalézá skvrna jakékoli špíny. Proto je sám Duch svatý ohnivý a jeho zářivá čistota, která silně rozněcuje ohnivé ctnosti, nebude nikdy zničena, a tak je jím veškerá temnota hnána na útěk.</p> <p>Hildegarda z Bingen, Scivias Domini IV, in Sabina Flanagan, Hildegard of Bingen, 1098-1179: A Visionary Life. London and New York: Routledge, 1990, 62, přeložil Mirek Zvelebil. Viz též Hildegarda z Bingen, <i>Nebeská harmonie</i>, Brno: Malvern, 2015.</p>	<p>VYLÉVAT</p> <p>Text: Mirek Zvelebil</p> <p>Ilustrace: Katsyarina Skiba</p>
<p>„Nebot' v těchto třech je celý náš život: přirozenosti, milosrdenství a milosti: od nich máme skromnost a jemnost, trpělivost a soucit; nenávisť k hříchu a zlovolnostem. A takto je Ježíš naší Matkou, [a v přirozenosti, milosrdenství a milosti] rozumím třem způsobům Božího mateřství, ...[jejich] délce a šířce a výšce a bezedné hlubině. A všechno to je láska.“</p> <p>Juliana z Norwiche, <i>Revelations of the Divine Love</i> LIX.149, celý text: https://www.gutenberg.org/files/52958/52958-h/52958-h.htm</p>	<p>VŠECHNO</p> <p>Text: Zdeňka Heřmánková</p> <p>Ilustrace: Klára Kozlová</p>
<p>„Kde je láska a moudrost, tam není strach ani bezradnost. Kde je trpělivost a pokora, tam není hněv ani zármutek. Kde je radostná chudoba, tam není chamtivost ani lakota. Kde je pokoj a rozjímání, tam není neklid a rozčilování. Kde je péče dům bázeň Páně, tam nepřítel nenajde přístup. Kde je milosrdenství a zdrženlivost, tam není nestřídmost ani tvrdost.“</p> <p>František z Assisi, <i>Napomenutí</i>, in <i>Františkánské prameny I</i>, Řím-Velehrad: Křesťanská Akademie, 1982, 41; celý text na https://frantiskanstvi.cz/FP_01.pdf</p>	<p>NAPOMENUTÍ</p> <p>Text: Marek Bárta</p> <p>Ilustrace: Jana Kybicová</p>

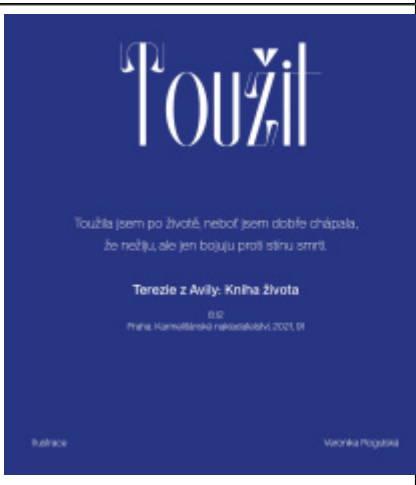
<p>„Kde je láska a moudrost, tam není strach ani bezradnost. Kde je trpělivost a pokora, tam není hněv ani zármutek. Kde je radostná chudoba, tam není chamtivost ani lakota. Kde je pokoj a rozjímání, tam není neklid a rozčilování. Kde střeží dům bázeň Páně, tam nepřítel nenajde přístup. Kde je milosrdenství a zdrženlivost, tam není nestřídmost ani tvrdost.“</p> <p>František z Assisi, <i>Napomenutí</i>, in <i>Františkánské prameny I</i>, Řím-Velehrad: Křesťanská Akademie, 1982, 41; celý text na https://frantiskanstvi.cz/FP_01.pdf</p>	<p>NAPOMENUTÍ</p> <p>Text: <i>Jaroslava Novotná Kočová</i></p> <p>Ilustrace: <i>Petronela Prokopčáková</i></p>	
<p>Nejvyšší, všemohoucí, dobrý Pane, Tobě buď chvála, sláva, čest a všechno dobrořečení. Patří tobě jedinému, Nejvyšší, A žádný člověk není hoden vyslovit tvé jméno. Ať tě chválí, můj Pane, všechno, co jsi stvořil“</p> <p>František z Assisi, <i>Chvalozpěv stvoření</i>, in <i>Františkánské prameny I</i>, Řím-Velehrad: Křesťanská Akademie, 1982, 71; celý text na https://frantiskanstvi.cz/FP_01.pdf</p>	<p>CHVÁLOZPĚV</p> <p>Text: <i>Felipe Dittrich</i></p> <p>Ilustrace: <i>Anna-Marie Kohutová</i></p>	
<p>I Ty se vždy raduj v Pánu a nepoddávej se žádné truchlivosti, v Kristu nejmilejší paní, radosti andělů a koruno sester! Ponoř svou mysl do zrcadla věčnosti, svou duši do blaha slávy, své srdce do krásy božské podstaty. A když budeš takto uvažovat o Bohu, celá se přetvoř v obraz jeho božství, abys pocítila to, co pocítují jeho přátelé: tajemství sladkosti, kterou Bůh sám uchoval svým milým, kterou ukryl před těmi, kdo v tomto klamném a nepokojném světě chytají do léček své zaslepené čitele.</p> <p>Sv. Klára, Třetí list sv. Anežce Pražské, Svaté Kláry spisy 2888-2889 in <i>Františkánské prameny II</i>, Český Těšín: COR JESU, 1994, 255, celý text na https://www.frantiskanstvi.cz/FP_011.pdf</p>	<p>SLADKOST</p> <p>Text: <i>Olena Chemodanova</i></p> <p>Ilustrace: <i>Klára Pavlovcová</i></p>	

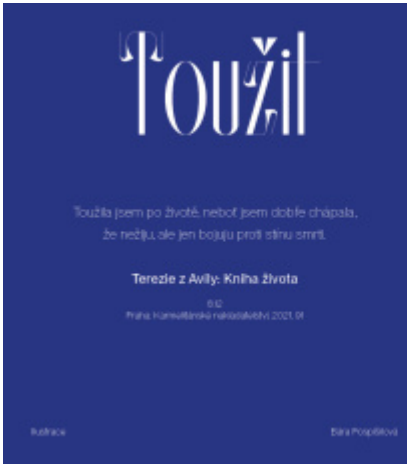

<p>„Zrcadlo hmotných věcí slouží nejen k tomu, abychom nazírali Boha skrze ně jakoby podle stop, ale také abychom nazírali, nakolik je v nich Bůh svým bytím, svou mocí přítomností. Toto nazírání je vyšší než předchozí, proto je také druhým stupněm osvícení, který nás přivádí k nazírání Boha ve všech věcech, jež vstupují do naší mysli prostřednictvím smyslů.“</p> <p>Sv. Bonaventura, <i>Putování mysli do Boha</i> 2.1, Krystal, Praha, 1997, 42; celý text na https://www.frantiskanstvi.cz/lud/lтиненarium.pdf</p>	<p>OSVÍCENÍ</p> <p>Text: <i>Réka Gombár-Derzsi</i></p> <p>Ilustrace: <i>Polina Svistunova</i></p>	
<p>„Vždyť dobro znamená darovat se, takže nejvyšší Dobro se dává v nejvyšší míře.“</p> <p>Sv. Bonaventura, <i>Putování mysli do Boha</i> 6.2, Krystal, Praha, 1997, 58; celý text na https://www.frantiskanstvi.cz/lud/lтиненarium.pdf</p>	<p>DAROVAT</p> <p>Text: <i>Marek Polášek</i></p> <p>Ilustrace: <i>Daniela Pechanová</i></p>	
<p>„Když pátráš, jak se to stane, ptej se milosti, ne nauky, touhy, ne poznání, vzdechu modlitby, ne studia knih, Ženicha, ne vyučujícího, Boha, ne člověka, temnoty, ne jasu, neptej se světla, ale ohně, který úplně rozněcuje úchvatnými pomazáními a horoucností tužeb tě přenáší do Boha.“</p> <p>Sv. Bonaventura, <i>Putování mysli do Boha</i> 7.6, Krystal, Praha, 1997, 64; celý text na https://www.frantiskanstvi.cz/lud/lтиненarium.pdf</p>	<p>PTEJ SE</p> <p>Text: <i>Šárka Grauová</i></p> <p>Ilustrace: <i>Markéta Typovská</i></p>	

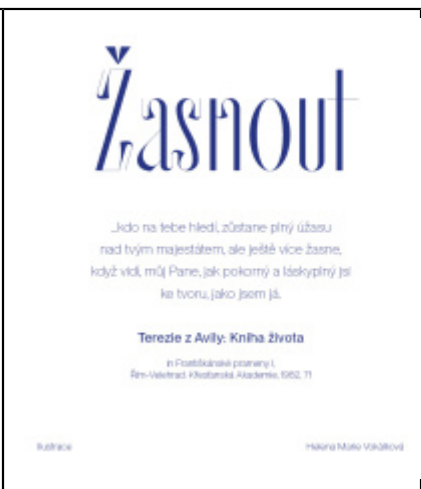
<p>„...hlavním záměrem této posvátné nauky je učit poznání o Bohu, a nejenom pokud sám o sobě je, nýbrž pokud je původem věcí a jejich cílem“</p> <p>Tomáš Akvinský, <i>Teologická summa I.2,</i> celý text je na http://www.cormierop.cz/Summa-teologicka-lcast.html</p>	<p>UČIT</p> <p>Text: <i>Hana Rendlová</i></p> <p>Ilustrace: <i>Oleksandra Hontar</i></p>	
<p>„A poněvadž bytnost Boží je život, ne však pohyb, ...nejsou věci v Bohu pohyb, nýbrž život.“</p> <p>Tomáš Akvinský, <i>Teologická summa I.18</i> celý text je na http://www.cormierop.cz/Summa-teologicka-lcast.html</p>	<p>BYTNOST</p> <p>Text: <i>Vladimír Špaček</i></p> <p>Ilustrace: <i>Anna Gorodetskaia</i></p>	
<p>„...ačkoli zla jsou ve vědění Božím... nejsou v Bohu jako od Boha stvořená nebo od něho udržovaná, ani jako mající pojem v Bohu; neboť jsou od Boha poznávána skrze pojmy dober.“</p> <p>Tomáš Akvinský, <i>Teologická summa I.18,</i> celý text je na http://www.cormierop.cz/Summa-teologicka-lcast.html</p>	<p>VŠECHNO</p> <p>Text: <i>Jan Hreha</i></p> <p>Ilustrace: <i>Violetta Lukash</i></p>	

<p>„Duše totiž nedokáže spočinout v nicnedělání: buď jde po své cestě k dokonalosti, nebo se vrací zpět.“</p> <p>Kateřina Sienská, <i>Dialog s Boží prozřetelností</i> 49, Krystal, 1998, 83.</p>	<p>DUŠE</p> <p>Text: <i>Kristína Hrehová</i></p> <p>Ilustrace: <i>Daniela Poláková</i></p>	
<p>„Duše totiž nedokáže spočinout v nicnedělání: buď jde po své cestě k dokonalosti, nebo se vrací zpět.“</p> <p>Kateřina Sienská, <i>Dialog s Boží prozřetelností</i> 49, Krystal, 1998, 83</p>	<p>DUŠE</p> <p>Text: <i>Daniela Brůhová</i></p> <p>Ilustrace: <i>Lucie Mudráková</i></p>	
<p>„Avšak mír Boží je utišení mysli zakotvené v ctnostech. Z toho je zřejmé, že každý člověk, žijící ve zločinu ztrácí svým jednáním mír církve svaté. Neboť v 9. kapitole Jobovy knihy (v.4) je napsáno: ‚Kdo se mu kdy vzepřel, a žil dál v pokoji?‘“</p> <p>Jan Hus, <i>Sermo de pace /Řeč o míru,</i> Praha: Kalich, 1963, 31.</p>	<p>POKOJ</p> <p>Text: <i>Andrii Meleshko</i></p> <p>Ilustrace: <i>Karolína Šťastná</i></p>	

<p>„Proč bychom neměli důvěřovat, že se mohou znovu stát ovceci ti, kdo se z ovcí stali vlky?“</p> <p>Jan Hus, <i>Sermo de pace /Řeč o míru</i>, Praha: Kalich, 1963, 57.</p>	<p>ZNOVU</p> <p>Text: <i>Kwang Hyun Ryu</i></p> <p>Ilustrace: <i>Jaromíra Zálíšová</i></p>	
<p>„Proč bychom neměli důvěřovat, že se mohou znovu stát ovceci ti, kdo se z ovcí stali vlky?“</p> <p>Jan Hus, <i>Sermo de pace /Řeč o míru</i>, Praha: Kalich, 1963, 57</p>	<p>DŮVĚŘOVAT</p> <p>Text: <i>Vlasta Lišková</i></p> <p>Ilustrace: <i>Eva Cibulková</i></p>	
<p>„...doporučují svatí Otcové učit se z Božího Písma, abychom uslyšeli samotného Pána, jak říká: ‚Zkoumejte Písmo a v něm najdete život věčný.‘ Vždyť, jak říká apoštol, ‚všecko, co je tam napsáno, bylo napsáno k našemu poučení.‘ ...svatí, kteří bojovali se smysly, pracovali též na vinici svých srdcí, čímž očistili svou mysl od vášní, získali Pána i duchem posvěcenou mysl, aby nám, kteří hoříme plameny vášní, ukázali, jak načerpat živou vodu z pramene Písma.“</p> <p>Nil Sorský, <i>Pravidla duchovního života</i>, 17, in Michal Řoutil (ed), <i>Život a dílo prvního ruského hesychasty</i>, Červený Kostelec: Mervart, 2022, 85.</p>	<p>PRAMEN</p> <p>Text: <i>Samora Ayivor</i></p> <p>Ilustrace: <i>Kateřina Svobodová</i></p>	

<p>„Všichni lidé chodí pod sluncem zářícím na nebesích a slunce se dívá na všechny i na každého zvlášť; stejně tak chodí lidé před všudypřítomným a vševidoucím Bohem a oči Hospodinovy vidí, co kdo učiní nebo zamýšlí učinit, či na co jen pomyslí.“</p> <p>Tichon Zadonský, <i>Duchovní poklad (Výbor)</i>, Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2012, 25.</p>	<p>VIDÍ</p> <p>Text: <i>Kristina Stránská</i></p> <p>Ilustrace: <i>Klára Chmelíková</i></p>	
<p>„Vidíme, že v zrcadle se zobrazuje to, k čemu je zrcadlo obráceno. Totéž platí o lidské duši“.</p> <p>Tichon Zadonský, <i>Duchovní poklad (Výbor)</i>, Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2012, 75.</p>	<p>VIDÍME</p> <p>Text: <i>Martin Čihák</i></p> <p>Ilustrace: <i>Samuel Mašek</i></p>	
<p>„Toužila jsem po životě, neboť jsem dobře chápala, že nežiju, ale jen bojuju proti stínu smrti.“</p> <p>Terezie z Avily, <i>Kniha života</i> 8.12, Praha: Karmelitánské nakladatelství, 2021, 91.</p>	<p>TOUŽIT</p> <p>Text: <i>Ingrid Puskajlerová</i></p> <p>Ilustrace: <i>Veronika Rogulská</i></p>	

<p>„Toužila jsem po životě, neboť jsem dobře chápala, že nežiju, ale jen bojuju proti stínu smrti.“</p> <p>Terezie z Avily, <i>Kniha života</i> 8.12, Praha: Karmelitánské nakladatelství, 2021, 91.</p>	<p>TOUŽIT</p> <p>Text: <i>Štěpánka Paluchníková</i></p> <p>Ilustrace: <i>Bára Pospíšilová</i></p>	
<p>„Zdávalo se mi, že Bůh je mi velmi nablízku, a jelikož jsem na začátku nevěděla, že on je ve všech věcech, zdálo se mi to nemožné.“</p> <p>Terezie z Avily, <i>Kniha života</i> 18.15, Praha: Karmelitánské nakladatelství, 2021, 161.</p>	<p>NABLÍZKU</p> <p>Text: <i>Martin Baláš</i></p> <p>Ilustrace: <i>Johana Menčíková</i></p>	
<p>„...mnohé duše upadají do omylu, když chtějí létat dříve, než jim Pán dá křídla.“</p> <p>Terezie z Avily, <i>Kniha života</i> 31.18, Praha: Karmelitánské nakladatelství, 2021, 285.</p>	<p>LÉTAT</p> <p>Text: <i>Barbora Mráčková</i></p> <p>Ilustrace: <i>Hana Kořánová</i></p>	

<p>„...kdo na tebe hledí, zůstane plný úžasu nad tvým majestátem, ale ještě více žasne, když vidí, můj Pane, jak pokorný a láskyplný jsi ke tvoru, jako jsem já.“</p> <p>Terezie z Avily, <i>Kniha života</i> 37.6 , Praha: Karmelitánské nakladatelství, 2021, 341.</p>	<p>ŽASNOUT</p> <p>Text: <i>Darina Bártová</i></p> <p>Ilustrace: <i>Helena Marie Vokálková</i></p>	
---	--	---

Galerie všech ilustrací: